

Eelotsusetaotlus, mille esitas Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 3. märtsi 2005. aasta määrusega kohtuasjas Ákos Nádasdi versus Vám-és Pénzügyőrség Észak- Alföldi Regionális Parancsnoksága

(Kohtuasi C-290/05)

(2005/C 296/19)

(Kohtumenetluse keel: ungari)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Hajdú-Bihar Megyei Bíróság'i 3. märtsi 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Ákos Nádasdi v. Vám-és Pénzügyőrség Észak- Alföldi Regionális Parancsnoksága, mis saabus kohtukantseleisse 19. juulil 2005.

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas liikmesriigid võivad vaatamata EÜ artikli 90 lõikele 1 säilitada teistest liikmesriikidest pärit kasutatud sõidukitele kehtestatud maksu, mis on täiesti sõltumatu sõiduki väärtusest ja mille suurus on piiratud ainult sõiduki tehniliste omadustega (mootoritüüp, silindrimaht) ja keskkonnakaitsealase liigitusega?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas käesolevas menetluses kohaldatav mootorsõidukite maksustamist reguleeriv seadus nr CX/2003 on kasutatud imporditud mootorsõidukite osas kooskõlas EÜ artikli 90 esimese lõikega arvestades, et sõidukite pealt, mis on Ungaris kasutusele võetud enne asjaomase seaduse jõustumist, ei ole vaja maksta mootorsõidukimaksu?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Raad van State 13. juuli 2005. aasta määrusega kohtuasjas Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie versus R. N. G. Eind

(Kohtuasi C-291/05)

(2005/C 296/20)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Raad van State 13. juuli 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas

Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie v. R. N. G. Eind, mis saabus kohtukantseleisse 20. juulil 2005.

Raad van State küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

- 1a. Kui vastuvõttev liikmesriik käsitleb kolmanda riigi kodaniku kui nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määruse (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires (¹) artiklis 10 viidatud töötaja pereliikmena ja kõnealuse riigi antud elamisloa kehtivusaeg ei ole veel lõppenud, siis kas see tähendab, et sellel liikmesriigil, mille kodanik töötaja on, puudub juhul, kui töötaja riiki naaseb, õigus keelduda andmast sellele kolmanda riigi kodanikule õigust riiki siseneda ja seal elada?
- 1b. Kui vastus eelmisele küsimusele on eitav, siis kas kõnealune liikmesriik võib ise otsustada, kas kolmanda riigi kodanik vastab liikmesriiki sisenemisel siseriikliku õiguse kohastele riiki sisenemise ja riigis elamise tingimustele, või peab kõnealune liikmesriik enne otsustama, kas kolmanda riigi kodanik võib töötaja pereliikmena jätkuvalt tugineda ühenduse õigusest tulenevaid õigustele?
2. Kas vastus küsimustele 1a ja 1b oleks erinev juhul, kui kolmanda riigi kodanikul ei olnud enne vastuvõttvas liikmesriigis elamist siseriiklikust õigusest tulenevat õigust elada selles liikmesriigis, mille kodanik on töötaja?
- 3a. Kas siis, kui liikmesriigil, mille kodanik töötaja (asjaomane isik) on, on töötaja naasmisel õigus ise otsustada, kas ühenduse õigusest tulenevad pereliikmeks olemisel põhinevad elamisloa andmise tingimused on jätkuvalt täidetud, on asjaomase isiku, kes naaseb vastuvõttvast liikmesriigist oma kodakondsusliikmesriiki eesmärgiga otsida seal tööd, kolmanda riigi kodanikust pereliikmel õigus elada kõnealuses liikmesriigis ja kui tal see õigus on, siis kui pika aja jooksul?
- 3b. Kas eelmainitud õigus on olemas ka siis, kui asjaomane isik viimati mainitud liikmesriigis ei tee tõelist ja tegelikku tööd ja teda ei saa lugeda või ei saa enam lugeda nõukogu 28. juuni 1990. aasta direktiivi 90/364/EMÜ elamisõiguse kohta (²) kohaseks töötajaks, kui lisaks arvestada sellega, et asjaomane isik saab Madalmaade kodakondsuse alusel sotsiaaltoetust?

IV. Mis tähtsust omab ülalesitatud küsimustele antavate vastuste jaoks see, et kõnealune kolmanda riigi kodanik on ühenduse sellise kodaniku pereliige, kes on kasutanud EÜ asutamislepingu artiklist 18 tulenevat õigust ja on naasnud liikmesriiki, mille kodanik ta on?

(¹) EÜT L 257, lk 2.

(²) EÜT L 180, lk 26.

2b. Kas vastus küsimusele 2b oleks teistsugune, kui ajutise elamisloa omamise nõude leevendamist ei kehtestatud mitte õigusnormina, vaid see toimus poliitika ja rakendustavade kaudu?

(¹) Nõukogu 19. detsembri 1972. aasta määrusega (EMÜ) nr 2760/72 (EÜT L 293, lk 1) heakskiidetud ja ratifitseeritud Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahelise assotsiatsioonilepingu lisa.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Raad van State 19. juuli 2005. aasta määrusega kohtuasjas Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie versus I. Günes

(Kohtuasi C-296/05)

(2005/C 296/21)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Raad van State 19. juuli 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie v. I. Günes, mis saabus kohtukantsseisse 22. juulil 2005.

Raad van State küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas lisaprotokolli (¹) artikli 41 lõike 1 mõistet "piirang" tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka nõuet, et välismaalane, kes on Türgi kodanik, peab enne Madalmaale saabumist 2000. aasta Vreemdelingenbesluit'i artikli 3.71 lõike 1 alusel taotlema ajutist elamisloa ning vastava otsuse ära ootama Türgis või riigis, kus on tema alaline elukoht, ning et sellise ajutise elamisloa puudumisel jäetakse tema elamisloa taotlus rahuldamata?
- 2a. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, tuleb lisaprotokolli artikli 41 lõiget 1 mõista nii, et selle sätte tähenduses uut piirangut kujutab endast ka ajutise elamisloa omamise nõuet käsitlevate siseriiklike eeskirjade karmistamine pärast seda, kui seda nõuet 1973. aasta jaanuaris leevendati?

Euroopa Ühenduste Komisjoni 22. juuli 2005. aasta hagi Madalmaade Kuningriigi vastu

(Kohtuasi C-297/05)

(2005/C 296/22)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 22. juulil 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Madalmaade Kuningriigi vastu. Hageja esindajad on Michel van Beek ja Désirée Zijlstra.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tuvastada, et kuna Madalmaade Kuningriik nõuab teises liikmesriigis registreeritud mootorsõidukite Madalmaade autoregistrisse kandmisel tehnoulevaatuse läbiviimist, samas kui tehnoulevaatuse nõue ei kehti Madalmaades varem registreeritud mootorsõiduki üleandmisel teisele Madalmaades asuvalle omanikule või valdajale;
2. mõista kohtukulud välja Madalmaade Kuningriigilt.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid:

Teises liikmesriigis varem registreeritud mootorsõidukite suhtes kohaldatavat tehnoulevaatuse nõuet kui eeltingimust siseriiklikusse autoregistrisse kandmist ei saa õigustada ei EÜ artiklist 30 lähtudes ega ka Euroopa Kohtu kohtupraktikas tunnustatud mõjuva nõude täitmise eesmärgil.